

Pravda o nákupu granátů pro Ukrajinu. Fiala s Pojarem vyvrací zmatky, které nadělal ne příliš chytrý agent Pávek

- editor007 | 9. března 2024

ČESKO: Českou iniciativu na nákup dělostřelecké munice pro Ukrajinu provází na domácí scéně zmatky. Zatímco prezident Petr Pavel prohlašuje, že už se vybraly všechny peníze na nákup 800 tisíc střel, čímž vyslal spojencům signál, že další miliardy nepotřebujeme, premiér Petr Fiala (ODS) a poradce pro národní bezpečnost Tomáš Pojar to popírají.

„K dnešnímu ránu jsme shromáždili celkovou částku pro nákup veškeré munice, tedy těch 800 tisíc kusů,“ prohlásil ve čtvrtek prezident Petr Pavel o společném nákupu dělostřelecké munice pro ukrajinskou armádu z mimoevropských zemí. Podle informací redakce deníku Echo24 ze dvou na sobě nezávislých zdrojů by měla část munice pocházet z Maroka a Indonésie s tím, že munice byla alokována i v dalších zemích.

Netrvalo ale dlouho, aby se ukázalo, že prezidentův výrok měl daleko od pravdy. Prezidentova slova totiž musel korigovat nejdříve poradce pro národní bezpečnost Tomáš Pojar a později i předseda vlády Petr Fiala. Jinak by si naši spojenci mohli myslet, že další peníze na munici Česko už sehnat nepotřebuje.

„Pan prezident pravděpodobně mluvil o první dodávce, celou iniciativu ještě pokrytou nemáme,“ řekl Deníku N Tomáš Pojar, který českou iniciativu koordinuje. To následně v pátek ráno potvrdil i premiér Fiala a informaci ještě upřesnil.

„Zatím se nám podařilo vybrat dostatek peněz na nákup první dodávky 300 tisíc dělostřeleckých granátů. Naším cílem je však poslat daleko víc! Naše práce a pomoc Ukrajině tímto nekončí. V hledání partnerů pokračujeme, abychom mohli Ukrajinu i nadále podporovat ve statečném boji proti ruskému agresorovi,“ napsal Fiala na síti X.

Peníze slíbilo 18 zemí

Peníze zatím podle předběžných informací, jak řekl i prezident, přislíbilo zatím 18 zemí. Mezi nimi Kanada, Francie, Německo, Dánsko, Lotyšsko, Litva, Nizozemsko, které celkem poskytne 250 milionů eur, nebo Belgie s příspěvkem 200 milionů eur a naposledy Norsko, které přislíbilo 1,6 miliardy norských korun (asi 3,6 miliardy Kč). Ve většině případů se však zatím jedná pouze o příslib. To znamená, že ani premiérem avizované finance na nákup 300 tisíc kusů munice ještě nejspíš nedoputovaly na účet. Jakmile dorazí, bude dodání munice otázkou několika měsíců.

Britský deník Financial Times před dvěma týdny s odvoláním na své zdroje uvedl, že k nákupu munice je potřeba získat částku 1,5 miliardy dolarů, tedy asi 35 miliard korun. „Češi udělali tu práci, ale ostatní musí poskytnout peníze,“ řekl listu jeden z nejmenovaných činitelů obeznámených s vyjednáváním. Česká vláda tehdy věc pro britský deník odmítla komentovat. Podle důvěryhodných informací redakce Echo24 ale nemá být role ČR pouze koordinační, jak se zpočátku mohlo zdát, ale na nákupu bychom se v první fázi měli podílet i finančně.

Ministerstvo se obává dalších Vrbetic

Ministerstvo obrany nechce z bezpečnostních důvodů komentovat, z jakých třetích zemí by měla munice pocházet. Ruské tajné služby by se totiž mohly pokusit tuto municí zničit ještě před dodáním na Ukrajinu, aby předešly jejímu použití. Podobnou akci ruské vojenské rozvědky už zažilo v roce 2014 i Česko, při známém výbuchu muničního skladu ve Vrběticích.

„Můžeme pouze obecně konstatovat, že munice bude pořízena v mimoevropských zemích,“ [uvedlo](#) nyní ministerstvo obrany. Finanční prostředky podle čtvrtletního vyjádření ministerstva přislíbilo poskytnout přes 15 zemí. „Na základě veřejně dostupných informací můžeme potvrdit, že jsou mezi nimi Belgie, Nizozemsko, Kanada nebo Německo. Případné zveřejnění výše jejich slíbeného příspěvku je otázkou na konkrétní země,“ dodává ministerstvo obrany.

Plán představil prezident Pavel v polovině února na Mnichovské bezpečnostní konferenci. Řekl, že Česko v mimounijních zemích našlo 500 tisíc kusů dělostřelecké munice ve standardní ráži NATO (155 mm) a dalších 300 tisíc kusů v sovětské ráži (122 mm).

Zatímco ráže 155 mm je pro zbraně NATO standardní, sovětská munice ráže 122 mm (rakety či dělostřelecké granáty) by mohla ukazovat na některé ze zemí severní Afriky nebo jihovýchodní Asie, které v minulosti nakupovaly od Moskvy či Pekingů.

Právě vztahy s Moskvou by mohly být zároveň důvodem, proč země nechtějí dodat náboje Ukrajině napřímo. V obou regionech jsou navíc dlouhodobě aktivní firmy českého zbrojního průmyslu, jejichž kontakty vláda při identifikaci dělostřelecké munice využívá. Například holding Czechoslovak Group zbrojaře Michala Strnada v posledních letech získal významné zakázky na dodávky vojenské techniky pro armády Indonésie nebo Maroka, odkud by podle dvou zdrojů redakce měla minimálně část munice pocházet.

[ZDROJ](#)